

TEUVO VIRÉN

FLAC 8
CAIAL 1

© 2021 Teuvo Virén

Kustantaja: BoD — Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD — Books on Demand, Nordersted, Saksa

ISBN 978-952-805-065-0

FLAC 8

CAIAL 1

Esipuhe

Jos olet yksi harvoista kaikki hengettömyystuotteeni lukeneista, niin onneksi olkoon ja pahoittelut. Edellinen siksi, että sinnikkyytesi käydä tätä lävitse sontaa on ihailtavaa, ja jälkimmäinen siksi, että olisit voinut käyttää näiden tavaamisen tuhlaamasi ajan paremminkin.

Flac 6 oli ensimmäinen yhden tarinan tiiliskiveni. Caial 1 ja Caial 2 muodostavat siihen verrattaessa tuplahorinan. Valitettavasti, kuten lienet jo arvannut, lisäpituus ei tuo näihinkään opuksiin yhtään enempää järkeä kuin aiemmissa aikaansaannoksissani on ollut.

Teuvo Virén 17.10.2021

Caiililaiset:

Alund Gebran, caiililaisten lähettiläs
Benar Scutle, Throxxarin kapteeni
Caijal, caiililaisten kotimaailma
Calver Mehz, kauppatieteilijä
Derwen Calland, Jamleen omistaja, taiteilija
Deide Dekmelai, taideopiskelija
Erver Halac, elämäntapailija
Jamlee, huvialus
Jur Alwy, Caialin planeettaneuvoston puheenjohtaja
Jyl Berle, Throxxarin strategi
Kadrac Annlew, taideopiskelija
Kor Matja, kaupunki
Lah, alkoholijuoma
Loia Kjardar, Voc Zalvon puoliso
Namac Jurlin, galleristi
Nic Verbin, planeettaneuvoston varapuheenjohtaja
Riza Bolmar, kommandoryhmän kapteeni
Takurah Aalza, taideopiskelija
TAmacaD, tekoälyelämänmuoto
Trakkar, ratsu
TThelezC, tekoäly
Thelvel, Amacan ja Thelezin poika
Throxxar, trahaldebuanilaisten ainut alus
Vilci Kjardar, Loia Kjardarin ja Voc Zalvon tytär
Voc Zalvo, kommandokouluttajien johtaja
Zaalia, Amacan ja Thelezin tytär
Zaalia, Throxxarin kopio
Zolog, tallennettavan tiedon mittayksikkö

Muuta:

Alee, irridiaani
Balvakit, avaruusrotu
Cal'lazeit, avaruusrotu
Ceerpen, risteilijä

Celmar Vacalai, Flacin laivaston komentaja, flacellaani
Dricia Vacalai, diplomaatti, flacellaani
Duhr-D'Alazc, Surmantuoja
Duhr-D'Duncc, Kuolontuoja
Eáia, luuvainen
Eirc, luuvainen
Flac, flacellaanien alkukoti
Galaniini, erittäin kova läpinäkyvä materiaali
Glyh, Hyrbven 5, luuvaisten alkukoti
Gryghwirn, tuhoutunut balvakien planeetta
Hawa, Marna Laceen hävittäjä
Hyrbven 5, Glyh, luuvaisten alkukoti
Hilstraz, syvänmeren saalistaja Flacilla
Irridiaanit, toisesta galaksista peräisin oleva rotu
Lidzak Vacalai-Dres, clutheriinien diplomaatti
Luuvaiset, tahtoenergiarotu
Marna Lacey, lentäjä, flacellaani
Muinaiset, avaruusrotu
Oderiaanit, avaruusrotu
Palc, flacellaanien risteilijä
Pohjoinen valtakunta, eräs Flacin muinaisista maista
Priur, clutheriinien ennustaja
PUMO, puolikiinteä monitoimilaite
Pätkäsädelaitteisto, flacellaanien avaruudentutkimusväline
Riamthe, superteokoäly
Ruatzci, lemmikkieläin
Tral, tuhottu ylänkö Trah-Al-De-Buanissa
Trah-Al-De-Buan, muinainen valtio Flacilla
Tsera Pegweis, monialayritys
Thurak Lumimaha, ammoiden elänyt kuningas Flacilla
Utle Qarhag, Flacin neuvoston puheenjohtaja
Valitut, erityisryhmä ensimmäisen taantuman aikana
Varcoy, entinen Flacin avaruuslaivaston komentoalus
Ziv Op, Celmarin neuvonantaja, flacellaani
Xarder Caulir, uusioluuvainen

Jopa hänen ystäväpiirinsä mittapuulla harvinaisen perusteellisesti juhlistua iltaa seuraavana aamuna Callandin vaivalloisesti auki punnertamalla tihrusilmilläänkin katsottuna puolen metrin päässä jököttävä seinätaide näytti kerrassaan törkeältä. Taiteilija yritti hahmottaa jonkinlaista sommittelua ja järkeä värikylläisestä teoksesta, mutta pian hän tajusi, ettei hänellä juuri sillä hetkellä ollut intoa eikä kykyä suorittaa vaativia analyyseja. Ei varsinkaan, kun hänen päätään tuntui jyskyttävän keskikokoinen kalliomurskain.

Käytyään taskunsa lävitse muutamaan kertaan Calland luovutti. Kaivattu lääkitys oli jossain muualla kuin piti. Toisin sanoen hänen olisi pakko, lattialla röhnöttävä mies irvisti, syödä ja juoda jotain terveellistä ja odottaa megalomaaniset mitat saavuttaneen päänsäryn poistuvan luonnollista tietä.

Derwen Calland tarkasti toiveikkaana kolmannen vaihtoehdon jossain vaiheessa iltaa niskaansa siirtämällänsä silmällä. Mies ei muistanut, miksi hän oli mennyt vaihtamaan niiden paikkoja, mutta hänen olotilansa huomioiden liikkumisen minimoiminen vaikutti ainakin tällä hetkellä suorastaan erinomaiselta idealta.

Callandin iloksi lähimmässä, joskin korkitta ja kumollaan lojuvassa pullossa näytti olevan tilkka elämäneliksiiriä jäljellä. Riemua lisäsi se, että kyseinen puteli päättyi hänen huulilleen pelkällä käden ojentamisella ja koukistamisella ilman koko kehon vaivalloista liikuttamista.

Muutama minuutti toiselle puolella huonetta olevan irtoroskiksen lähelle lentäneen pullon tyhjentämisen jälkeen Calland tunsu olevansa taas toimintakunnossa. Varovaisen könyämisen jälkeen hän pääsi ensin istualleen ja sitten seisomaan, joskin jälkimmäinen suoritus onnistui vain vieressä jököttäneen seinän avulla.

Jalkojen vapinan päättyä Derwen totesi hikoilevansa raajusti. Seisominen tuntui muutenkin ottavan voimille, ja hän

päätti ottaa riskin ja yrittää huoneen sivuseinällä olevalle sohvalle. Päivän tai parin juhlinnan jälkeen tehtävä tuntui hänestä lähes mahdottomalta, eikä jostain syystä huojuva lattia parantanut onnistumisen todennäköisyyttä.

Kuolemaa halveksiva ryntäys tai ainakin sellaiselta tuntunut viiden askelen ottaminen päätyi puolittain kohteeseen. Callandin punnerrettua loputkin ruhostaan lazaanipäälysteiselle huonekalulle hän kääntyi katsomaan tarkemmin ympäristöään. Sohvan toisessa päädyssä oleva puolittain tyynyn peittämä pullo näytti sitä toiveikkaasti tuijottavasta miehestä avaamattomalta, ja tämä jäi aprikoimaan, oliko kyseessä todellinen ilmestys vai pelkkä pitkän ryyppyputken aikaansaama haavekuva.

— Monesko päivä?

— Viides. Plus ne neljä, jotka hän kannäsi risteilyllä.

— Sinä olet hänen muusansa, Taku, kookas ja lihaksikas mies murisi päätään pudistellen. Ei hän itsekään lasiin aina sylkenyt, mutta Callandiin verrattuna hän tiesi olevansa amatööri juopotelun jalossa taidossa.

— Entä sitten?

— Olisiko mitenkään mahdollista, että yrittäisit lopettaa sankarisi juhlimisen tältä erää? Ellei hän ole tarpeeksi tolkuissaan purkaakseen lukituksen, kukaan meistä ei pääse täältä. Paitsi jos hän sattuu kupsahtamaan.

— Älä edes vitsaile sillä! Takurah Aalza kauhisteli. Hän ei oikein tiennyt, millainen suhde hänellä oli Derweniin, mutta ainakaan hän ei halunnut tämän heittävän henkeään. Toisaalta Kadrac oli oikeassa. Sohvalle sammuneen taiteilijan juhlinta oli syytä lopettaa ajoissa, ettei tämä päätyisi sairaalakuntoon edelliskerran tavoin. Silloin tasokasta hoitoa oli ollut lähellä. Tällä kertaa moista onnea ei olisi.

Pari tuntia myöhemmin Derwen oli pintapuolisesti kuurattu. Aalza jäi katsomaan käsiensä jälkiä. Mies näytti entistäkin laihemmalta, mikä ei tietysti ollut mikään järin suuri ihme tämän enimmäkseen alkoholipitoisista nesteistä koostuvan ruokavalion takia.

Asetettuaan kylmästä tärisevän miehen harteille epämääräisen pyyhkeen ja kylpytakin risteytyksen Takurah paimensi Derwenin takaisin sohvalle. Saastaista huonekalua tarkemmin vilkaistuaan nuori nainen pysäytti seuralaisensa ja ohjasi tämän ensin käytävään ja sitten vähän matkan päässä olevaan omaan hyttiinsä.

Calland hyrиси tyytyväisenä Takurahin ladottua pari ylimääräistä peittoa hänen ylleen, kouraisi ylleen kumartunutta muusaansa takapuolesta, heitti tälle puolittaisen lentosuukon ja nykäisi viltit päänsä ylitse. Miehen tempusta yllättynyt Aalza onnistui vastustamaan mielihaluaan hakea kulhollinen kylmää vettä ja kaataa se Callandin ylle. Tosin syy siihen ei ollut sääli vaan se ikävä tosiasia, että Derwenin tämänhetkisen sijainnin takia tyytymättömyyden kastelu olisi tarkoittanut hänen omien vuodevaatteidensa pakollista vaihtoa.

Odotettuaan Callandin nukahtamista Takurah vei kostoksi tämän yllä olleen ja riisumisestaan asti lattialla lojuneen varsin pahalle haisevan rytkykasan ja kuivaamisessa käytetyn pyyhkeentapaisen vieraansa hyttiin ennen kuin suuntasi ruokalaan muiden seuraksi. Ilkikurisen vilkaisun omaa kortteeriaan kohti ennen lähtöään heittänyt nainen tiesi Derwenin hiippailevan herättyään omaan majapaikkaansa joko nakuna tai peittoon kääriytyneenä. Vaihtoehtoisesti tämä odottaisi häntä, mutta tällä kertaa hänen paluunsa kestäisi melkoisen kauan. Sekin oli tietysti mahdollista, että Derwen ilmestyisi muiden seuraksi hänen vaatteissaan.

Aluksen muonaosasto oli hieman tavallista suurempi hytti. Karusti sisustetussa paikassa oli kaksi erikokoista pöytää ja kiinteät penkit. Vasemmalla sivuseinällä olevan ruoka-automaatin valikoima perustui viiteen yleisimmin käytettyyn raaka-aineeseen. Toisin sanoen, Takurah Aalza tuhahti, hänellä ei ollut toivoakaan teettää erikoisherkuja tai vähänkään monipuolisia aterioita.

Päätettyään tilata listan viimeisen annoksen nuori nainen odotti pessimistisenä pian ilmestyvää ruokaläjää. Aiemmat ate-

riat olivat olleet ulkonäöltään kaameita ja maultaan hirveitä, eikä uusi kuorma poikennut ainakaan edellisen ominaisuuden suhteen entisestä. Jostain syystä laite kaatoi kaiken keskelle lautasta. Ilmeisesti esteettinen toiminto oli poissa päältä tai hajalla, päätään pyörittelevä Aalza arvasi. Tai sitten sitä ei edes ollut kyseisessä museolaitteessa.

— Veikkaisin ruokavaihtoehtojen vähälukuisuuden syyksi säästöjä, viimeisen päälle meikattu Dekmelai kohautti olkapäitään pöydän toiselle puolelle istuutuneen Takurahin valitettua tarjottimellaan lojuvasta kasasta.

— Niin kuin kenties olet ymmärtänyt, meitä ei ole ympäröity mukavuuksilla.

— Ihanko totta? Onko täällä mitään alle puoli vuosisataa vanhaa? Meitä lukuun ottamatta.

— Ruoka-aineet?

— En löisi vetoa. Jos veisin tämän lautasellani kellivän keon arkeologiseen instituuttiin, he saattaisivat tunnistaa sen jonkin ammuin eläneen eläimen jätökseksi, vastatullut nainen tuhahti tökkien annostaan innottomasti haarukalla.

— Anna mennä vain. Kyseenalaisesta ulkonäöstään huolimatta se on tuotetietojen perusteella terveellistä einestä.

— Tuo ei takaa mitään. Mausta päätellen ainakin osa siinä olevista aineista on reilusti ylittänyt viimeisen käyttöpäivämäärän.

— Siinä saatat olla oikeassa, Dekmelai nauroi.

— Myrkkijä ruuassasi ei kuitenkaan ole, koska automaattinen tarkistin olisi huomannut ne.

— Kenties. Jos se on ehjä. En löisi vetoa sen puolesta.

— Oletpa sinä pessimistinen tänään. Missä loput ovat?

— Derwen makaa sängyssäni selvittämässä päätään ja Kadrac sanoi menevänsä suihkuun.

— Oo. Sinähän tuhmaksi olet heittäytynyt.

— En sentään, toisen vihjailusta huvittunut Takurah heilutti toruvasti sormeaan.

— Derwen oli sammunut, ja Kadrac auttoi minua siirtämään hänet hyttiini pesua varten. Kad sotki itsensä siinä sen verran pa-

hasti että katsoi tarvitsevana puhdistautumisen ja vaatteiden vaihdon.

— Oliko hän oikeasti likainen vai riittikö hänen siistiytymispää-
töksensä minimaalinen tahra kengänpohjassa?

— Olet ilkeä. Kenties Kadrac asuu kylpytiloissa, mutta ainakin
hän tuoksuu hyvälle ja on siististi pukeutunut.

— Myönnetään. Hänellä on myös hyvä sydän. Siksi hän on ys-
täväni.

— Vain? Kuvittelin teidät enemmänä. Olen nimittäin nähnyt
hänen hiipivän hytistäsi muutaman kerran.

— Ei siitä tarvitse kertoa muille, ääntään hiljentänyt Dekmelai
vilkaisi toisessa pöydässä olijoita. Kukaan ei näyttänyt reagoi-
van Takurahin paljastukseen. Jos se edes sellainen oli. Heidän
pienessä porukassaan ei juuri ollut salaisuuksia, ja oli hyvin
mahdollista, että jokainen tiesi Kadracin ja hänen tapaamisis-
ta.

— Oletko jo päättänyt, mitkä jaksot katsomme? Aalza vaihtoi
aihetta.

— En. Enkä ole edes päässyt selville, mistä sarjasta olisi kyse.
Ehdotuksia?

— Jompikumpi niistä kahdesta, joista puhuimme aiemmin?

— Siinä tapauksessa se, missä on komeammat miehet.

— Kiva huomata älyllisyyden vetoavan sinuun, Takurah nau-
rahti.

— Samaa roskaa ne ovat molemmat. Kukaan tuskin huomaisi
eroa, vaikka kaikki näyttelijät vaihdettaisiin ohjelmasta toiseen.
Laatu-urokset tarjoavat meille kuitenkin silmäniloa. Vieläkö si-
nulla on kotoa tuomasi herkut ja juomat tallella?

— Totta kai. Olen säästänyt niitä erikoisilta varten.

— Loistavaa! Moneltako häivymme muiden seurasta ja linnoit-
taudumme hyttiini?

— Kymmenen kieppeillä? Aalza ehdotti vilkaistuaan huoneen
takaseinän aikaholoa.

— Puhutko nyt täällä käytetystä ajasta vai oikeasta?

— Ups. Unohdin aiemman omistajan viimeisen jekun.

- En ole varma, oliko kyse pilasta, Dekmelai huoahiti.
- Mikään täällä ei toimi kunnolla. En ymmärrä, mitä meidän päissämme liikkui suostuessamme Derwenin ideaan.
- Viina?
- Äitini varoitti minua liiallisen alkoholin nauttimisen vaaroista. Olisi pitänyt uskoa häntä.
- Sama koskee meitä kaikkia, Aalza lohdutti ystävätärtään.
- Jonkun meistä olisi pitänyt kieltäytyä.
- Ehkä Derwen juotti meidät tahallaan niin pahaan huppeliin, että sai tahtonsa lävitse?
- Muistaakseni me kaikki nostimme pullot huulillemme ihan vapaaehtoisesti.
- Ai että sinulla on vielä muistikuvia tapahtumista, Taku?
- No ei, Aalza nauroi.
- Ilmeisesti Derwen oli ainut, jolla pysyi tolkku, koska hän pystyi selvittyämme kertomaan tilanteemme.
- Se mies on hoiperteleva ihme. Minä olisin solupesussa, jos joisin yhtä paljon ja usein kuin hän.
- Kieltämättä hänen juhlintansa menee useimmiten överiksi, Aalza tunnusti.
- Joskus hän kuuntelee vetoomuksiani juomisen vähentämisestä, joskus ei.
- Olet huolissasi hänen terveydestään?
- Tietysti. Ei kenenkään keho voi kestää moista alkoholinkäyttöä pitkään.
- Ehkä kyse on hänen tavastaan käsitellä haluaan jäädä historiaan ja hänen kykyjensä ristiriidasta? Älä käsitä väärin, Dekmelai nosti kättään estääkseen ystäväänsä sanomasta mitään.
- Hän on hyvä. En tunne ketään parempaa maalaria.
- Mutta?
- Derwen pystyy loihtimaan pieniä yksityiskohtia pursuavia kuvia, mutta häneltä puuttuu se viimeinen silaus, jolla hän saisi lahjakkuutensa vaihdettua todella paksuihin ja rahakkaisiin tilauskansioihin.
- Se tasokkaat tusinatöhertelijät kuuluisuuksista erottava asia?

— Juuri niin. Hänellä on kaikki tarvittavat kyvyt, mutta hän kaipaa jotain, joka saisi yleisön silmät nauliutumaan juuri hänen töihinsä muiden samalla tasolla olevien ahkeroinnin tulosten sijasta. Poikkeuksellisuus puuttuu.

— Näkemys?

— Niin. Kai. Derwen tienaa hyvin muoto- ja maisemamaalauksillaan, mutta hänen haaveensa irvistää hänelle muutaman millin päässä.

— Tiedän. Hän on puhunut siitä usein.

— Teillä kahdella on läheisimmät välit. Mitä hän on sanonut?

— En minä voi kertoa, Takurah pahoitteli.

— Ei hän ole vaatinut minua pysymään hiljaa, mutta en halua kertoa muille hänen yksin minulle ilmaisemiaan asioita.

— Ei sinun pidäkään pettää hänen luottamustaan, Dekmelain hymyili ja hipaisi keskustelukumppaninsa kättä.

— Sinun oli silti pakko kysyä?

— Totta kai. Olen utelias luonne. Ei se silti tarkoita, että yrittäisin urkkia salaisuuksiasi. En tietystikään sulje korviani, jos sellainen tulee suustasi, mutten myöskään painosta sinua kertomaan asioita vasten tahtoasi.

Aterian tuhoaminen kesti Takurahilta kauan. Paitsi että se näytti hänen eläintarhassa näkemänsä lerfin läjältä niin kyseisen klöntin maku muistutti epäilyttävästi samaa tuotetta.

— Mistä tiedät? Oletko maistanut sitäkin?

— Eheheh, Deide. Puhuin kuvaannollisesti. Etkä sinäkään ilmeistäsi päätellen pitänyt suuhusi tunkemastasi sonnasta.

— Teeskentelin. Toivoin sinun jättävän oman annoksesi kesken, jotta olisin voinut syödä senkin.

— Voin käydä hakemassa sinulle uuden lautasellisen?

— Ei kiitos. Olen dieetillä. Hetki heikkoutta meni jo ohitse.

— Kad sanoo aina sinun näyttävän laihalta. Eikö sinun pitäisi syödä vähän enemmän tehdäksesi hänet onnelliseksi?

— Tuskin. Kadrac saa valita, haluaako hän minut tällaisena vai etsiikö hän itselleen uuden seuralaisen.

- Ehkä minun pitäisi koettaa onneani, Takurah oli aprikoivinaan.
- Kenties isompi olisi parempi.
- Isompi mistä?
- En minä sellaista ajatellut, senkin törkimys.
- Kaikki naiset ajattelevat sitä joskus, Dekmelai kohautti olkapäitään.
- Miehet jatkuvasti.
- Heille se on miehisyyden mitta. Kirjaimellisesti. Ehkä joku heistä joskus tajuaa, ettei se ole kuin pieni osa kokonaisuudesta.
- Kirjaimellisesti. Oletko koskaan ollut poikien saunaillassa?
- Pari kertaa. Minua on kehuttu hyväksi jätkäksi. Heidän keskuudessaan se on myönteinen arvio. En tosin ole varma, miten minun pitäisi suhtautua, jos joku nainen sanoisi minusta niin.
- Ovatko miesten jutut niin roiseja kuin olen ymmärtänyt?
- Sanotaan näin, että herkkähipiäisempi punastuisi nopeasti. Tosin, jos totta puhutaan, heidän keskustelunsa naisista on paljon siveämpää kuin meidän keskustelumme pikku huppelissa heistä.

TAmacaD vilkaisi sisähavaitsimen kautta lähes valmista biologista kehoaan. Vielä kahdeksan päivää kuusitoista tuntia neljätolista minuuttia viisikymmentäneljä sekuntia. Sen jälkeen lihallinen versio hänestä olisi muistoja lukuun ottamatta valmis.

— Meidän pitää vielä päättää, mitä tietoja ja taitoja siirrämmme kopioihimme.

— Tiedän, Zaalian keskustietoimeen hänen seurakseen tullutta miestään hipaissut tekoälynainen huokaisi.

— Minua houkuttaisi laittaa kaikki mahdollinen noihin aivoihin, mutta niiden kapasiteetti ei riitä.

— Itse asiassa riittäisi, jos käyttäisimme kehittelemääni kemiallista informaationpakkaustapaa, mutta silloin tiedonkäsittelykykymme ei toimisi entiseen tapaan.

— Toisin sanoen osaisimme ja muistaisimme vaikka mitä, mutta emme pystyisi hyödyntämään tietojamme?

— Emme riittävän nopeasti.

— Voisi olla kivaa olla maailman viisain flacellaani, TAmacaD naurahti.

— Paljonpa siitä olisi hyötyä, jos yksinkertaisiinkin laskutoimituksiin menisi päiväkausia.

— Miten olisi kompromissi? tekoälynainen palasi heidän aiempaan riitaansa.

— Minä haluaisin mahdollisimman paljon tietoa biologisiin aivoihin, ja sinä jonkin verran enemmän kuin meillä aikoinaan oli. Entä jos tekisimme sinun tahtosi mukaan, mutta pakkaisimme jonkin verran minun haluamaani informaatiota lihallisten versioidemme mukaan? Tarkoitan, että kyseinen tieto olisi tarvittaessa heidän haettavissaan, mutta pakattuna se ei häittäisi heidän elämäänsä.

— Siis että laittaisimme varmuuden vuoksi aivoihimme hätäinformaatiota? Kuten erätaitoja, taloudellista kyvykkyyttä ja erilaisia taistelulajeja?

- Jotain tuollaista. Kun pakattua tietoa ei ole paljoa, se ei vie juuri tilaa ja sallii kuitenkin sen käyttöönoton kohtuullisen nopeasti.
- Itsepuolustuslajit kannattaisi ehkä laittaa välittömästi käytettäväksi, TThelezC aprikoi.
- Ei ole paljoa hyötyä olla maailman taitavin niissä, jos jokaista torjuntaa ja hyökkäystä pitää pohtia puolisen tuntia.
- Taisimme unohtaa jotain.
- Eli?
- Fyysinen suorituskykymme ei liene riittävän hyvä. Keskenräiseksi jäänyt voltti ei herättäne kunnioitusta mahdollisissa vastustajissamme.
- Hermotuskoulutus korjaa sen puutteen. Toisaalta se ei auta kuntopuoleen.
- Lihasvahvennus? Pikainen kuntokuuri?
- Ensimmäinen vaihtoehto on muistaakseni laiton.
- Normaalisti. Se on sallittu lääketieteellisistä syistä, TAmacaD huomautti.
- Koska biologiset kehomme eivät ole tehneet mitään sitten syntymänsä, annan meille Zaalian kapteenina luvan keinotekoiseen lihasvahvennukseen liittyvään lääketieteelliseen kokeeseen.
- Kai tiedät olevasi jäävi?
- En. Tuo on biologinen olento. Minä olen tekoöly. Emme me liity mitenkään toisiimme.
- Ai jaa?
- Siis vielä, TAmacaD tarkensi selitystään.
- Tällä hetkellä olemme erillisiä, ja päätökseni on tehty ennen yhdistymistämme. Toisin sanoen en ole jäävi, niin kuin kuvittelet.
- Oletko ikinä harkinnut lakihenkilön uraa?
- En. Jotain itsekunnioitusta minullakin on.
- Totta. Anteeksi. Sovit luonteesi puolesta paremmin poliitikoksi.

Kaikki tietävät, mitä tapahtui kauan sitten kaukai-
sessa galaksissa. Harva kuitenkin tietää, mitä vielä
kauempana tapahtui, lähempänä nykyaikaa.

Kesken ankaran juhlinnan luksusristeilijältä järkyttä-
vän huonokuntoiselle Jamleelle ystäviensä kanssa
päätynyt Derwen Calland saa selvittyään kuulla tuh-
lanneensa puolet omaisuudestaan kyseiseen hylkyyn
ja loput jo hukkaamaansa aarrekarntaan. Aivan kuin
siinä ei olisi tarpeeksi, Calland on huppelissa olles-
saan määrännyt Jamleen tekoälyn lukitsemaan hallin-
ta- ja viestintälaitteet. Ainut tapa päästä kotiin tai kut-
sua apua on selvittää hänen keksimänsä arvoitus.

Jamleen tekoäly ei Callandin ja muiden yllätykseksi
vapauta lukitusta ratkaisussa määrätyn tehtävän
suorittamisen jälkeen. Heidän on vielä odotettava
olemattoman aluksen ja olemattomien henkilöiden
saapumista.

Caialin sijainti on väistämättä paljastumassa muille.
Ensimmäiset planeetalle kutsutut vieraat ovat am-
moin menehtyneiksi luullut Utle Qarhag, Celmar
Vacalai, Ziv Op, Dricia Vacalai ja Marna Lacey.

